

Voinea Popului

ORGAN AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”

ABONAMENTUL
1 an 460 Lei
6 luni 80 Lei
3 luni 40 Lei
ACTIUA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD
Str. Vicentiu Babes
No 6.

Dr. Nichi Lazăr, dir. Palatului Cultural Arad

Anul III. — Nr. 15-16.

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminecă 19 Aprilie 1925

Christos a înviat!

Soarele cu a lui rase,

Asi lumea a luminat.

Vestind sărbătoarea mare:

Că „Cristos a înviat!”

Clopoțele tainic sună,

Poporul eolavios

La biserică s'adună:

La 'noierea lui Cristos!

Toți cu inimile bune,

Cu suflet bun și curat,

Asi să fim în rugăciune:

Că „Cristos a înviat!”

O ce mare bucurie!

Poporului de folos,

Este și de fericire:

Că a înviat Cristos!

Creștinii asi se iubesc,

Fie sărac ori bogat,

Salutând când se 'ntâlnesc:

Cu „Cristos a înviat.”

GROZESCU.

Pentru cultivarea poporului.

Nevoia cunoașterii depline a modului cum trăește țăranul și luminarea lui preocupă în mod serios pe unii dintre învățații țării noastre; însă în mireajul materialismului care a cuprins azi anumite clase sociale, munca acestor oameni puțini, trece neobservată. Avem prilejuri să constatăm zilnic, că acei puțini în pieptul cărora arde un dor sfânt de a contribui la ridicarea la o mai bună stare a muncitorilor de pământ, lucră din răspuțeri în tăcere și nici un sacrificiu nu-l precupețesc. Acest fapt ne umple sufletul de mulțumiri și ne lasă o speranță neclintită că deși azi luptăm contra mai multor rele sociale și că deși situația muncitorilor manuali nu este dintre cele mai excelente, totuși printr-o continuă insistență relele se vor impuțina și vom putea în viitorul apropiat cu fruntea ridicată să spunem hotărît că, opinarii dela cari aproape în întregime inteligența țării noastre își are originea, au ajuns la situațiile pe cari în mod firesc le merită și că toate relele câte i-au cuprins sunt înlăturate.

Această desrobire au încercat-o frunțașii neamului românesc de mult, au încercat-o încă atunci când ne aflam sub protectoratul mai multor națiuni. Natural, că pe prima linie sta desrobirea de sub jugurile streine și numai pe a doua era trecută desrobirea economică și culturală. Odată cu fixarea granițelor dela Nistru la Tisa și din creștetul Carpaților la Marea-Neagră, prima desrobire este un fapt împlinit și ne-a rămas pe teren a doua.

E bine totdeauna când amintim aceste lucruri să ne aducem aminte de trecutul neamului nostru și acei cari au avut prilejul să cunoască protectoratul străin să nu înceteze a-l împropieta în gândul celor cu memoria mai puțin bună; fiindcă trecutul nostru de jertfe și martiraj este cea mai bună justificare a necesității de a ne coborî în mijlocul poporului pentru a împrăștia cunoștințele culturale cari dela sine îi vor aduce bunăstarea economică, în acelaș timp aducând dorințe și hotăriri de cari azi avem nevoie mai mult decât ori când.

Răsfoind, istoria Românilor, aflăm fapte cari ne încredințează că suntem demni de o soartă și mai bună iar martirajul și jertfele cari le-au adus străbunii, părinții și cei optsute mii de Români căzuți în războiul mondial, trebuie să fie un îndemn hotărît de a păstra ceea ce am moștenit și aceasta se va putea face numai prin cultivarea maselor țărănești.

Dupăce țărani au fost împroprietăriți și li-s'au dat posibilitatea să muncească, e timpul să li-se arate cari sunt mijloacele mai potrivite de muncă și paralel cu ele să li-se indice și alte cunoștințe de cari are absolută lipsă. Din nenorocire noi suferim de multe neajunsuri și nu e locul să mă ocup de ele aci, în treacăt amintesc, că între cele multe se numără și necunoașterea celor mai elementare noțiuni despre sănătate, fapt care aduce numeroase obstacole în calea desvoltării țării noastre.

Azi, mai mult par'că decât ori când, se face mult lux de cuvinte, însă întreprinderi serioase n'aș putea spune că se fac pe aceeași măsură. Din totalitatea intelectualilor capabili și datori a contribui la luminarea celor rămași în urmă, procentul celor cari se achită de această nobilă îndatorire, este încă mic. Nu cred că se află mulți cari să nu dorească ridicarea neamului, și deaceea ar trebui sporit procentul. E o sarcină în plus pe umerii intelectualilor, însă din momentul ce ea este o datorie trebuie suportată cu bunăvoință și cu dorința fermă de a contribui la cimentarea drepturilor asupra acestui pământ plătit cu sângele vărsat din abundență și fără regrete de către acei trecuți în lumea de veci la postul de datorie și cari prin acest mijloc au pregătit pentru noi și pentru acei cari ne vor urma, zile nu de iobăgie, ci de libertate. At. M.

Șase ani dela nașterea Fascismului.

Acum se serbează în Italia șase ani dela înființarea primelor organizații fasciste. Acum șase ani Italia aflându-se într-o situație precară, grupulețe de fii adevărați ai neamului s'au adunat la Milano, ca să formeze sâmburele unei organizații inimoase și vigoase, din care s'a născut un curent puternic și biruitor. Animatorul și promotorul acestui curent a fost dela început Mussolini, care în discursul său rostit atunci, a spus următoarele:

„Nu împoartă de a fi mulți. Îndrănesc a zice, că e preferibil, dacă nu necesar, de a fi pu-

IN NOAPTEA RĂSTIGNIRII

Pe muntele Golgota, când noaptea s'a lăsat,
Un fulger alb din ceruri cu foc a luminat.
Întins pe două lemne tăiate dintr'un pom,
Sta Fiul Împăcării cu chip ales de om.
Se prăpădea pe cruce cu ochii cătră cer,
Sporind în suferință blândețe și mister,
Păcatele-omenirii pe lemn se mistuiau
Și 'n locul lor pe cruce virtuțile 'nflorau.

Înveșmântată 'n doliu sta mama lui Isus
Urmând cărarea 'ngustă pe Căpătână sus.
Acolo sângerându-și genunchii de pământ,
Strângea în brațe crucea rostind câte-un cuvânt:
— Tu Fiul meu cel dulce, Tu om și Dumnezeu,
Cunoști furtuna vieții ce sparge pieptul meu?
Prindea în brațe crucea durerii tot mai strâns,
Înegurând tăcerea cu vaiete și plâns.

Pe muntele Golgota, când noaptea s'a lăsat,
O inimă de mamă sub cruce s'a sfârmat.
Și-odată cu durerea mult Fiului iubit
Se înălța durerea de mamă 'n infinit.
De-atunci luându-și fuga al timpului noian,
În noaptea răstignirii, în fiecare an
Pe muntele Golgota, lumina coborând,
S'aude pân' la ziua o inimă plângând...

CLOPOTUL

În miez de noapte-adâncă un clopot a sunat,
Chemând la rugă satul cu glasul de aramă;
Strigarea lui prelungă de veacuri multe chiamă
Un sat întreg de oameni să meargă la 'nchinat.

În curgerea de vreme trudite mâni l'au tras,
Sunt mâni neprihânite ce-au ostenit trăgând,
Sporind fiori-aramei în sărbători, pe rând,
La bucurii, la rele, au dat aramei glas.

A prohodit la groapă pe toți câți au murit,
A plâns cu cea din urmă lopată de pământ,
A înălțat nădejde la margini de mormânt,
El singur toată vremea ne-a plâns și ne-a iubit.

Și par'că 'n noaptea sfântă, a sfintei învieri,
Chemarea lui la rugă e mai cu înțeles,
Ii știe satul glasul, de sus, din turn, purces,
Odată cu splendoarea re 'ntoarsei primăveri.

În miez de noapte-adâncă, din turnul unde-i pus,
Cu glasul lui plutește și dincolo de moarte,
El veacurile-adună și viață le împarte
Din viața fără moarte a bunului Isus.

IN NOAPTEA PAȘTILOR

Am coborât ieri noapte în groapă pe Hristos;
De-aproape Heruvimii cu săbii de vâpaie
Tăcuți păzesc mormântul și-aripile-și îndoie
Ca niște ramuri albe plecate până jos...

Rămas pe munte singur, înfipt ca un schelet,
Stă lemnul răstignirii cu brațele ciuntite;
Împuns în coasta stângă de vânturi înăsprite
Oftează și din gleznă se clatină încet.

În noaptea asta cerul podoabele și-a stâns,
În somnul lui pământul, ca un bătrân visează;
Târziu, pe la ferestre de mai zărim o rază:
Acea dintre toate cu noi mai mult a plâns.

S'ar mistui cu noaptea și cel mai greu păcat;
Dar răutatea lumii și-a vremii viitoare,
Pe cel mai bun din oameni îl calcă în picioare.
În noaptea învierii Hristos a înviat...

VOLBURĂ POIANĂ.

Orașul Roma serbează acum aniversarea fondării Sale. Sărbătoarea aceasta însă, nu poate fi și nu este numai a Orașului-Mamă și a Națiunii Italiene, ci a întregii Ginți Latine. Pentru această noi, fasciștii români, trimitem de ne malurile îndepărtate a Dunării omagiul nostru cel mai profund Romei Mamă și divinei Italii, mama tuturor genialităților și tuturor nobilităților. Privirile noastre sunt îndreptate acum spre Orașul etern și sufletul nostru se îmbrățișează într'un sărut fierbinte cu Mama noastră dulce. Trăiască Roma-Mamă! Trăiască Ginta Latină!

La Città di Roma festeggia ora l'anniversario della fondazione Sua. Questa celebrazione non può essere fatta solamente nella Città Madre e nel Popolo Italiano, ma bensì da tutta l'intera Gente Latina. Perciò noi, fascisti Romeni mandiamo dalle rive lontane del Danubio il nostro profondissimo omaggio alla Roma-Madre ed alla divina Italia, madre di tutte le genialità e di tutte le nobiltà. I nostri pensieri corrono ora verso la Città Eterna e l'anima nostra si abbraccia in un bacio caldo colla Madre nostra dolce. Evviva Roma-Madre! Evviva la Gente Latina!

Progres sofistic.

Principiul ce mă călăuzește neconținut în explorarea și urmarea adevăratelor căi, când condițiile vitale de comun interes românești îmi incumbă aceasta, m'a inspirat și acum câteva zile când adică doream să-mi cumpăr o garnitură de „bumbac” imperios necesară de a turna, pe sfintele Paști, într'o nouă formă aparențele mele exterioare, ajunse deja de băjocura lumii din cauza „cuibei” aplicată cu multă ingeniositate de faimoșii noștri financieri — de a învrednicii cu banu-mi numai pe un Român.

Un singur lucru mi-a împiedecat însă scopul, pentru realizarea căruia nici nu bănuiam măcar, că o să mai recurg și la implorarea Proniei cerești ca făcând o minune oareșică să metamorfozeze vre-o prăvălie românească în metropola Banatului.

Căci, fără exagerare fie zis, ori mă vor crede compatrioții mei, ori nu, fapt cert rămâne, nu știu pe cât timp încă, că la Timișoara, eldoradul parasiților, jidoviților, parvențiilor și al listelor anemice, e foarte greu să găsești o prăvălie românească. Despre aceasta m'am convins personal, colindând în goană nebună, fără a bănui accesibilitatea modestului meu scop, o sumedenie de strade începând chiar dela puțin primitivul cartier Fabric, acest faimos cartier, care prin preponderanța subredului spirit talmudic ce se degajează ca niște gaze asfixiante din obscuritatea fătarnică a acestui complex jidovesc, învărtitor de umealtă subminantă împotriva a tot ce înseamnă tranșicia existenței unei societăți cu perspectiva de a-și crea un loc demn de ea între popoarele cu înșuriri de cultură universală, la sâmul căreia se alăptează în detrimentul constituției ei fizică — dacă obstacole tehnice n'ar servi drept veto, și grație transformărilor vertiginoase prin cari a trecut dela largirea hotarelor României, și esențialmente de când unii conducători ai acestei țări se pricep de minune a servi drept egidă, prototipică oricărei tendințe de natură să scâpăreze scântea caracteristică prosperității perpetuă a elementelor autohtone — poate fi deplasat o frumoasă fracțiune de capitală pe pământul unde, dacă se vor grăbi să-l populeze toți căți sunt azi în România, le făgăduim solemn că-i vom lăsa în pace — toate au rămas însă zadarnice, căci eram mai curând amenințat, în căutarea minuțioasă, să-mi sară ochii din orbite, decât a găsi ceea ce căutam.

Ceata, sau inima Timișoarei nu diferă mult, ca este culpabilă de aceeași toleranță inconștientă, deoarece zadarnic am căutat și aci să-mi ating telul prin labirinte de străzi, rezultatul s'a casat cu aceeași nemilosivitate, un singur Român își țese aci învelișul funebru, restul urlă a pustiu.

Neobosit, dar improprițat cu o ură inexplicabilă ce căuta parcă să mă ațite pe furis la vreun act violent contra neputinței noastre de a ne sbate din ghlerile polipului infect, iau drumul spre Iosefinul afirmativ mai priment de curentul paniudeist, dela care așteptam, în naivitatea mea

o reparație pentru obrăznicia îndrăzneată a surorilor sale paralitice. Cu două excepții însă, aceeași stare lugubră și aci. Culmea culmelor ar fi că un asemenea caz săți poți stăpâni sângele de a nu se urca în cap și a opri lava unui vulcan ciocotitor de a nu se revărsa, când vezi în negura tristelor noastre vremi apariția călăului roș al tinerii noastre organizații de Stat național.

Tot aci m'a izbit și o altă ciudățenie, pe care în bătaia gândurilor ce-mi frământă sufletul pentru existența de azi pe mâine nu am avut posibilitatea s'o meditez. Astfel, scăpătat în domeniul disperării, am vrut, firește, să mă contrazic la orice apariție de firmă cu aspect românesc, așa am fost atras în prăvălia „Patria” dar înșălăcimea n'a durat mult deoarece înfățișarea patronului ei, cu confuzul creditar al nasului, ochii săi bulbucați ca de șepărlă cari nu pot fi debitați în cont propriu decât doar unui singur neam expropriat iremediabil din sfintele taine Dumnezeuști, și investat pentru totdeauna, spre băjocura lumii întregi, cu timbrul lașei trădări la acare conservare se pricepe de minune, burta sa împodobită cu'n greoi lanț de aur de care atârna un breloc încuadrat cu un șir de nestimate, cari prin scriperea lor majestuoasă căutau parcă să demonstreze nobilarassă din care se trag și cari imi făceau impresia că până a ajunge să împodobescă acest relief de burta-verde adept supus și flexibil bunului traiu ce-i asigură cu abnegație firea ultratolerantă a Românului, câte suflute nu au căzut jertfa acestui exploatare de sudoare omească — m'au făcut să pricep că firma cocheta n'avea alt dar decât să sancționeze una din nesfârșitele lor unelte murdare spre a induce în eroare opinia increzătoare.

Deci și Iosefinul m'a garnisit cu aproape aceleași decepțiuni, este însă totuși mai norocos ca vecinele sale, căci se poate totuși mândri cu un tânăru și abil comerciant român anume F. Dobrescu, care după ce în urma unui accident de ordin bănesc ce l-a avut cu creditorii săi jidovi neași din extremul Galiciei, astăzi începe să înflorească mai mult din contribuția conștienților Români decât a celorlalte minorități.

Deci, în al șaselea an de guvernământ, Timișoara, socotit al treilea oraș din România-Mare, cu peste 70000 locuitori dintre cari 30—40%, Români are fericita misiune de a alimenta... 2 firme cu adevărat românești. Care o fi cauza aceasta e greu de analizat. Una este însă stabilit, că iluzia, la care m'am adăpostit până acum, s'a sfâșiat în fândăre chiar la fața locului și dacă nu eram înconjurat de priviri laice, se putea foarte ușor țea, din adâncul svârcolirilor mele să-și facă funebra apariție o lacrimă plină de duh „antipașnic”.

M'am refugiat cel puțin pe un minut, departe de simbolul acestui pretins oraș romanizat, pentru ca recâștigându-mi facultatea de rațiune să pot reconstitui progresul ce afirmativ s'ar

fi deslănțuind asupra orașelor noastre mai sărace decât oricând din punct de vedere comercial-industrial.

Trămbări răgușite în toată banalelor lupte politice au rămas sterpe, în schimb, curentul sau puhoiul jidovesc cu atotputernicul lor ban, au clătinat temelnicia digului național și infiltrându-se prin el, ne-a inundat orașele astfel, încât astăzi într'un oraș ca Timișoara, tot ce înseamnă avere particulară din belșug ca fabrici, bănci cu puține excepții, nori, uzine de orice fel afară de cele comunale, palate grandioase și tot ce conținea activitate industrială sau comercială sunt subjugate parcă în mod fatal jidovilor. Și nu e mai puțin uluitor, că din zi ce trece înfloresc, se desvoată de vreme ce preocupările noastre de căpetenie sunt înjghebările politice de partide, fuzionăm, refuzionăm și apoi se deslănțuiesc avorturi de elemente înfrigate prea adânc în mărul oprit.

Semnele de până acum ne vestesc în mod elocvent că trăim într'o eră apoplectică, toate vegetează de pe azi pe mâine, starea lamentabilă pare a nu mai lua sfârșit.

Din epoca apocalptică în care ne svârcolim o singură rază este aceea, care concentrată viguros în farul luminător al grupării F. N. R. are căderea indiscutabilă să ne reflexeze șișnit avântul drum ce duce la eliminarea relelor năpustite asupra noastră.

Deci, Români conștienți din toate unghiurile Țării, lăsați-vă pătrunși până în adâncimile sufletului vostru de ideea derice a F. N. R., grupați-vă în jurul frunțășilor ei și sacrificați-vă forțele materiale și intelectuale în interesul cimentării ei. Gândiți-vă, că cununa de lauri impletită cu sute de mii de suflute eroice trebuie salvată de rugina infectoasă și amenințătoare și ridicată sus de tot, în bătaia razelor solare de unde să lucească glorios și să simbolizeze o țară în care există un neam trainic în credință, iubitor de libertate, dornic de muncă cinstită, idolizator de dinastie și mai presus de toate un fanatic iubitor de patrie și nu mai puțin teribil în mânie.

Mântuitorul patriei este gruparea fascistă, depinde de voi să nu-i dați sărutul de moarte pentru trezeci de arginți. T. Ch.

Ovreeii fug de armată.

Pentru a se sustrage obligațiilor serviciului militar, 2400 tineri evrei din Ardeal au renunțat la cetățenia română cu prilejul recrutărilor din anul acesta, cerând totdeauna pașapoarte pentru America și Palestina. Cum însă în America n'au fost primiți, iar în Palestina nu li s'a părut viața prea în-cântătoare, ei au cerut inspecătorului general al siguranței din Cluj și comandamentului corpului VI armată să fie lăsați în revenind asupra cererii lor de renunțare asupra cetățeniei române.

Expoziția de pictură. În „Palatul Cultural” din Arad s'a deschis expoziția de pictură în olei, acvarele și artă grafică, a talentatului pictor: T. Dumbrăveanu.

Recomandăm publicul să sprijinească munca artistului, care nu poate fi decât opodoabă pentru Români!

Italia și România.

În ultimul său număr, revista politică din Roma „Echi e Commenti” a publicat un articol judicios asupra legăturilor dintre Italia și România cu ocazia chestiei Basarabiei. Dl. S. Nibi, autorul articolului, descrie călduros amicitia sinceră, ce există între cele două națiuni surori, amicitie și frățietate, ce nu se poate distruge prin mici neînțelegeri vremelnice. Dsa. scrie între altele:

„In ce privește Italia, inima românească refuză să dea crezare svornurilor și interpretărilor defavorabile asupra intențiilor guvernului Italian privitor la unirea Basarabiei. Pentru români Italia a fost în totdeauna țara de origină, mamă Roma, și în mintea poporului român, în masele lui, italianul e romanul, fratele care protejează. Amintirea celor ce Italia renașterii a făcut pentru principatele dundrene e vie în conștiința românească, după cum sunt vii cuvintele lui Mazzini, Garibaldi și alor mari patrioți Italiani.

Dela Italia fascistă, apărătoarea latinității prin importanța forței sale numerice și a culturii sale, România așteaptă gestul frățesc al recunoșterii Basarabiei.

Prin menirea latinizantă în lume, atitudinea Italiei e de o importanță primordială pentru România care apără la gurile Dunării și pe Nistru aceleiași idealuri ca și Italia.”

Mișcarea fascistă în Cehoslovacia.

Duminea trecută s'a ținut întrunirea de constituire a Societății naționale cehoslovace de tir.

Din comitetul de inițiativă, face parte reprezentanți ai cărei naționaliști, patrioții Rusiei-albe precum și alți reprezentanți ai diferitelor organizațiuni mai mici.

Propunerea constituirii a pornit dela reprezentanții fasciștilor cehi. La adunarea de constituire au luat parte deputații și senatorii naționaliști, precum și misiunea franceză din Cehoslovacia.

Președintele organizației Veczer, vorbind de noua organizare a spus că membrii vor avea uniformă model, societatea dispunând de 4300 arme franceze și japoneze.

Ziarele socialiștilor radicali critică noua organizație numindu-o „garda albă a burgheziei cehi”.

Cu toată campania, primarul orașului Praga, care este socialist, a felicitat telegrafic mișcarea fascistă.

Carentul fascist este îndreptat în special contra germanilor.

Prăvălia de modă

IOAN BALASIU

Arad, str. Mețianu (Casa bisericii române)

ASORTATĂ CU TOT FELUL DE STOFE, MAROCHINE, CREPPE, COVERCOTE PRECUM ȘI MĂTĂSURI DIFERITE

Sufletul țaranului moldovan din Basarabia

Ziarele au anunțat la timp despre propaganda bolșevică, care în primăvară a început în Basarabia...

Dar aceste le spune numai un om, care poate nici nu cunoaște sufletul țaranului din Basarabia...

Iată, ca să arătăm, că pericolul streinului a ajuns să-l cunoască toți oamenii cinstiți din țară...

„Dacă sufletul țaranului moldovan a rămas neclintit în cursul stăpânirii rusești, aceasta se datorește nu numai puterii lui de rezistență, dar și izolării în care a trăit...

Tradițiile vechi se respectau cu sfintenție; rânduiala vieții obștești rămăsese neatinsă; se respectau frunțașii satelor și oamenii bătrâni...

Ei bine! În acești 7—8 ani din urmă, ei au trebuit să îndure și zilele de sbucium ale „sorbodei“ rusești și la înapoarea în satele lor a miilor de muscali (soldați)...

— Pericolul străinilor a ajuns peste toată țara! Și aceste stări a țării noastre, numai prin mișcări sănătoase, cinstite și naționale, le putem înlătura.

— Fascismul învins-a oare propaganda bolșevică din Italia?!..

nainte nu era picior de străin, au schimbat sufletul țaranului basarabean. Azi nu este sat moldovenesc, în care să nu fie așezați vre-o 2—3 străini, cari fac pe față negoț de rachiu...

Pe lângă afacerile lor de țară, acești musafiri ca oameni mai răsăriți, fac și pe luminătorii satelor. Zecile de mii de foi ale gazetelor rusești cine le citește dacă nu aceștia și toate știrile din ele le talmăcesc moldovenilor cum știu și cum vreau...

Toate aceste schimbări nu se poate să nu fi înrăurit sufletul moldovanului. Se poate că nemulțumirile de după războiu pe care oricine le îndură, le-ar fi îndurat cu mai multă resemnare și sufletul moldovanului, dacă le-ar fi depănat el singur în satul lui cu ai săi...

Și de această schimbare ar trebui să se țină seamă și să se ia măsurile hotărâtoare, cari nu sunt cele luate până acum, cum căci comploturile n'au încetat să se descopere și agitațiile să se producă.

Și cât timp aceste mișcări vor exista, nu se poate vorbi cu atâta încredere că sufletul moldovanului este pregătit pentru orice eventualitate...

El poate fi e drept, readus la ce a fost, fără urmă de îndoială în puterea lui; dar, pentru aceasta trebuesc alți oameni în fruntea trebilor din Basarabia ect.

Ca la noi la nime. Încă nu s'a vindecat pe deplin rana scumpă noastră Bucovine tăiată adânc în trupul ei național de politicianismul odios...

Toată suflarea românească a tresărit de revoltă, aflând că s'a înlocuit contractul cu Max Aubauch de a exploata bunurile fondurilor religioase închinat de puternicii voevozi ai Moldovei pentru apărarea bisericii și a neamului...

Dle Iancu Nistor, credem că nu asta v'ă este chemarea ca ministru al Bucovinei.

Misiunile sacre dela Arad.

Sufletul popoarelor după războiu și-a pierdut echilibrul moral, busola conștiinței umane oscilează fără direcții determinate pe cadranul timpului, multumile stăpânite de domnia distrugătoare a banului, aleargă în căntarea mirajului fericii, preconizată de diferitele doctrine etic-sociale, consacrate ori practice clandestin...

Rar întâlnim zile așa de potrivite pentru a ne privi intim și nepărtinitor adâncul conștiinții noastre, ca și ceea din apropierea Săptămânii Pațimilor, când marile suferințe a Dumnezeu Omului Christos deschid atâtea posibilități de cunoaștere și în dreptare de inimă, modificându-le calea evoluției sovăielnice de până aci...

— Fascismul învins-a oare propaganda bolșevică din Italia?!..

umanitate în ajunul și ziua răstignirii lui pe cruce. Chipul Mântuitorului era încadrat în liniile clare și luminoase într-o perfecțiune ale bunătații infinite...

Din nemăsurata bunătațe manifestată față de oameni a răbdat Dumnezeu omul durerile răstignirii pe cruce și oratoral a mișcat sufletele până în lacrimi când a înfățișat ascultătorilor suferințele trupesti îndurate de Domnul, umilirea celui ce era Dumnezeu în fața cărturarilor vicleni și fătărniceilor cunosători ai legii, loviturile cumplite l-a cari a fost supus Isus...

Predicile părintelui I. Coltor, au fost trei chemări spre lumină, cari au strălucit în întunecul adânc al inimilor noastre, împraștiind negura indiferenței față de învățăturile Domnului...

Egumenul Serafim...

(N. R. Această dare de seamă asupra misiunilor sacre a fost trimisă ziarului „Tribuna Noastră“ din loc, care a fost fuzat publicarea ei.)

FASCIȘTI! Indemnați să cetească să primească în casa lor gazeta „Voința Poporului“. Ea este un prieten bun, și din paginile ei să revărsă: dragostea către țară, dragostea către biserica creștină, dragostea către tot ce-i românesc!

Apariția ziarului „FASCISMUL” fiind încetată în urma ordinului Consiliului de război al Corpului II. armată, ziarul „VOINȚA POPORULUI” continuă a fi oficiosul Fasciei Naționale Române. Pentru aceasta trimitem numărul de față tuturor abonaților ziarului „Fascismul”, rugându-i pe aceia, cari doresc a se abona la acest din urmă ziar, să ne anunțe prin carte poștală, indicând adresa exactă, pe care să trimitem ziarul.

Administrația ziarelor

„FASCISMUL”

București

„VOINȚA POPORULUI”

Arad, strada Vicențiu Babeș Nr. 6

Chestiuni pedologice.

Pedologia este acea ramură a științelor pedagogice, care ne desvăluie cele mai mari adâncuri din viața sufletească a copilului și ca atare este de cea mai mare importanță și indispensabilă educației. Necesitatea și însemnătatea ei n'au fost întotdeauna așa de apreciate ca și azi fiindcă în evul mediu, sau în antichitate spre exemplu nu era la acel nivel de cultură, ca să se poată înțelege și a le desvolta. Copilăria se știe că este epoca de aur a fiecărui om, dar este totodată și epoca în care se formează sufletul și omul adevărat de mai târziu. — Ea se estinde dela 12-14 ani, în care educația își are un rol hotărâtor și de mare importanță. Epoca copilăriei — dintre toate viețile, — la om este cea mai lungă. De ce? pentru că el este cea mai desăvârșită creație a lui Dumnezeu și ca atare duce și cea mai complicată viață pe pământ. Așa dar copilăria cea mai lungă începe la om și începe a se scurta din ce în ce — cu cât întâlnim ființe mai simple — până când nici nu se mai observă.

Creșterea progresează mai intensiv la copii înainte de a se naște și după naștere în primul an, de aici începând apoi până la 11 ani apoi iarăși accelerează, când fetele întrec băieții. Creșterea se poate urmări până la 20 de ani, când apoi e completă. După mai multe experiențe făcute de pedagogii distinși s'a ajuns la următoarea concluzie: crescând corpul și membrele în înălțime, produce o dezvoltare în greutate în grăsimi și invers. Observăm că nu toți oamenii cresc la fel de înalți, cauzele sunt următoarele: hrana, clima, exercițiul și îmbolnăvirile.

Primele mișcări ale noilor născuți, natural nu pot fi altele decât cele automate: respirația, digestia etc., dar fac mișcări și atunci când îi înțepă ceva. Mișcările pe cari le fac ei când sunt de tot micuți, contribuie foarte mult la dezvoltarea mușchilor. Ce gândesc copiii la vârsta de 2 ani? O întrebare interesantă dar în același timp foarte grea. Descoperirea aceasta a rămas în întuneric cu toate cercetările zadarnice ai mai multor celebri observatori ai vieții copilărești, pentru că noi numai atunci vom putea afla ce se petrece în alții când aceea am simțit-o și s'a petrecut și în noi. Copilul nu se mișcă pentru a se feri de pericol, sau a-și câștiga hrană etc. ci numai din curiozitate și natural face mișcări inutile și stângace, dar cari îl ajută la învățatul mersului.

Ținta omului și a celorlalte viețuitoare de pe pământ este de a produce fiecare feți pentru menținerea rasei, grijind de ei. Aci își are rol instinctiv părintesc.

Datorința supremă în primul rând părinților, apoi a educatorului este, de a supraveghea cu cea mai mare conștiință și iubire, viața sexuală a copilului. În timpul de față această ramură a educației trebuie să ne preocupe mai mult decât orice, pentru că dela război încoace imoralitatea a prins rădăcini adânci și pare a se apropia tot mai mult de sufletul copilului, care trebuie să-și păstreze cea mai curată inocență a sa. În primul rând să-i ferim de a veni în atingere cu prieteni corupți și mai ales de a cere de la ei lămuriri în privința

sexuală, ci părinții să-i îndrume prin cuvinte pline de iubire și sincere. Apoi să petreacă mult în aer liber, patul să nu-i fie prea moale și călduros. În fine pornografiile trebuie excluse și chiar nimicite pentru totdeauna. La această nobilă inițiativă are cuvântul de prezent, Statul.

O distracție delicioasă în viața copilărească e jocul. Aceasta cu atât e mai plăcut, cu cât e mai complicat. Munca, de joc nu pare a fi deosebit, dar examinându-le din punct de vedere subiectiv totuși se deosebesc unele de altele. Munca țintește spre atingerea unui scop, până când jocul spre distracție. Jocul este înăscut în copil pentru dezvoltarea calităților sale psihice și fizice, până când munca trebuie învățată, silit de nevoi. Jocul poate deveni muncă pentru copil, atunci când îl silim.

Până la vârsta de 12 ani nu putem vorbi despre moralitate la copii. Pe el același instinct îl împinge când mușcă, sau desmeardă pe mamă sa, deci el nu face deosebire între acestea două. După vârsta amintită începe să încolțească moralitatea în sufletul său, care are mai mult în vedere. Iubirea de aproapele, decât iubirea de sine. Acum trebuie deprinși copiii ca să distingă faptele bune de cele rele și să le răsplătească după meritul lor. Ceremoniile religioase lasă urme adânci în inimile lor și acestea sunt de mare însemnătate și nu dogmele religioase pe cari mintea lor nu le poate adânci. Idealurile din belșug le poate imprumuta din cărțile de școală, lecturi pe cari educatorul le poate prezenta în culori strălucite copiilor.

Prelucrată după Kirkpatric de M. Măcnic.

Uneltirile ovreului Luttwac.

Publicul iubitor de pește proaspăt din Arad, a aflat cu mare bucurie, că de acum înainte va putea cumpăra pește viu în fiecare Vinere. Și într'adevăr, pescarul Radici a adus acum două săptămâni pește viu pe piață, vânzându-l cu 55 Lei klg., pe când ovreul Luttwac desfăcea peștele său stătut cu 60-70 Lei. — Ovreul aflând de concurența cinstită a dlui Radici și văzând, că marfa sa nu mai trece, a căutat pe toate căile să zădărnicească această concurență, ce i-a și reușit pentru un scurt timp. Radici vânzând pe piață pește viu, a atras întreg publicul, care l-a primit cu bucurie, vânzându-se scăpat de specula ovreului ce vinde pește foarte stătut și murdar, de multe ori chiar primejdios sănătății. Rugăm autoritățile în numele publicului, ca să binevoiască a înfrâna uneltirile ovreului Luttwac, care monopolizând vânzarea peștelui, speculează în mod obraznic și primejduște chiar sănătatea publicului.

Români folosiți produsele românești cari sunt tot așa de bune ca și cele străine.

Adevăratele cauze ale șomajului în Ardeal și Banat.

Ziarul nostru a fost cel dintâiu, care a relevat proporțiile ce le ia dela o vreme încoace șomajul în industria Ardealului și Banatului, arătând în același timp și o parte a adevăratelor cauze, cari pricinuesc acest șomaj.

Boicotul împotriva elementului românesc

Boicotul, care până aci se mărginea numai împotriva acelei păături Românești, cari reușise să pătrundă în viața economică a nouilor ținuturi, a luat proporții nebănuite, îndreptându-se cu același furie înăbușită și împotriva muncitorimii române din diferitele industrii.

Cine a cutreerat regiunile industriale ale Ardealului și Banatului s'a putut ușor convinge, — în afară de cazurile când a însoțit persoane oficiale cărora li se fac totdeauna primiri orbitoare, — de trista situație și starea de inferioritate în care sunt puși muncitorii români față de cei minoritari în bună parte aduși de peste hotare.

Importul de „specialiști”

De câțiva ani încoace, întreprinderile industriale din Ardeal și Banat, nu conțesc cu importul de „specialiști” din Ungaria, Austria și Germania. Pe măsură ce aceștia intră în țară, muncitorii români sunt isgoniți sub pretextul restrângerii activității din întreprinderile respective.

Astfel șomajul crește, încontinuu, însă cei ce rămân pe drumuri sunt numai români, căci, întreprinderile atât de admirabil naționalizate, având la conducere în cea mai mare parte cetățeni unguri și germani, aceștia au găsit mijlocul să rezolve problema șomajului din țările lor aducând muncitori de acolo în România sub etichete de „specialiști”. Astfel, sub acest titlu, s'a strecurat până astăzi în țară un considerabil număr, nu numai de muncitori alungați de foame și mizerie din statele învinse ci și un foarte însemnat număr de credincioși ofițeri de-al lui Hohly, cari ocupă diferite funcții înalte în administrațiile întreprinderilor industriale forestiere, unde 85 la sută din personal este străin — în majoritate din Ungaria.

Un recent articol al nostru, asupra acestei chestiuni, a avut darul să deschidă nițel ochii autorităților, cari, se zice, că ar fi pe cale să înceapă o anchetă.

Cum sunt naționalizate industriile nouilor ținuturi

Am mai arătat deasemenea în diferite rânduri, felul cum sunt naționalizate o seamă de întreprinderi industriale în Ardeal și Banat. Legea naționalizărilor prevede clar, că cel puțin jumătate din capitalul și personalul acestora să fie românesc.

Directorul general sau președintele Consiliului de administrație să fie, dacă nu de naționalitate română, cel puțin cetățean român.

Ce se întâmplă însă? O mulțime de întreprinderi industriale, și în mare parte cele forestiere, nu au călcat numai prevederile acestei legi, ci ca societăți camuflate au înșelat sau continuă să înșele fiscal.

În ce privește capitalul și personalul de administrație, aici formele prevăzute de lege nu au fost împlinite nici măcar de ochii lumii.

Directorii sunt în cea mai mare parte nu români, nici măcar cetățeni români, ci unguri dela Budapesta, cari, grație legăturilor cu traficanții noștri de influență au reușit să obțină, — iarăși contrar legii, — pașapoarte românești spre a opera cu totul nestânjențiți de autoritățile noastre, — făcând vizite săptămânale în Ungaria.

Devastarea Padurilor

Ca un roi de lăcuste flămânde, s'au abătut asupra Ardealului capitaliștii din Ungaria, cari de o vreme încoace, sub ochii noștri, calcă în picioare legile țării, mituiesc în dreapta și în stânga și trec avutul țării peste Tisa. Așa se petrece cu exploatarea de păduri din Ardeal. Până aci, zeci de societăți camuflate, ce se conduc după directive dela Budapesta, au călcat în

picioare legea silvică, dedându-se la adevărate devastări de păduri.

Ancheta Ministerului de Agricultură.

Sesizat în diferite rânduri de abuzurile și ilegalitățile ce se petrec în regiunile forestiere ale Ardealului, ministerul agriculturii a trimis în anchetă inspectori de a-i Casei pădurilor.

Cine sunt adevărații vinovați

Trebuie cercetată alcătuirea consiliilor de administrație ale diverselor societăți, în care anumiți traficanți de influență, pentru sumele ce le primesc ca membri în acele consilii, — servesc drept paravane la umbra cărora își face mendrele capitalul internațional, alături de capitalul dela Budapesta, devastând frumusețile păduri de pe Valea Mureșului, în folosul Ungariei, care a ajuns adevărată țară exportatoare de lemne, deși nu dispune de petec de pădure, — în afară de micile porțiuni de dincolo de Dunăre, ce nu sunt suficiente nici pentru a acoperi nevoile populației din împrejurimi.

Avea-vor răsunetul cuvenit aceste strigăte de alarmă?

(Universal.)

Al Avram.

Ziar zilnic național-creștin.

Către Românii de pretutindeni!

Foala pâr. I. Moța „Libertatea” din Orăștie anunță că conducătorii mișcării naț.-creștine, au luat inițiativa de-a tipări un ziar zilnic, cu sediul la București sau Cluj (se poate chiar și Orăștie). Dar dacă Românii nu vor răspunde și nu vor căuta ca ziarul să poată fi răspândit peste întreaga țară, se înțelege că ziarul nu va putea apare. Pentru că a tipări astăzi un ziar zilnic, înseamnă un sacrificiu mare! Totuși dacă se vor găsi adevărați Români cari să răspundă și să aboneze ziarul, munca va fi ușoară, iar ziarul va putea apare regulat.

Ba chiar se vor da îndrumări bune orășenilor și intelectualilor, cari au rămas în urmă fiind influențați mulți de străinii parazitari și șarlatani!

Căci presa când este scrisă de ziarști conștienți și drepti este o putere în Stat.

Dar durere. În România sunt foarte puține prese democratice și românești. Cele mai multe dintre ziare sunt ale Jidanilor, scrisă de dușmanii noștri, cu capitaluri dela străini.

Ori noi Românii cari suntem stăpânii acestei țări și cari suntem de două-trei ori mai mulți ca străinii nu putem să ne avem ziarele noastre?!

Și când, iată, avem oameni cari în adevăr au început deslegarea acestei probleme grele, să nu fim noi în stare să le răspundem?!

Avem datoria deci toți cari ne simțim lipsiți de o hrană zilnică, de o pâine albă din pământurile bogate ale scumpel noastre țări, să jertfim 600 Lei. (Abonament pe un an.) Căci astfel vom putea în urmă să ne ferim, știind că pe pământul nostru sfânt, cuvântul drept ne poate orienta spre viitor, dela care atârna: viața noastră.

Cu D-zeu înainte! Răspundeți Români și gândiți-vă la aceste idei bine venite, astăzi!

(Acel ce doresc să se aboneze ziarului și cari simțesc că pot să se aboneze să scrie de-a dreptul la „Libertatea”, Orăștie Transilvania).

Cetiți și răspândiți ziarul:

VOINȚA POPORULUI

ȘTIRI DE TOT FELUL.

— *Tuturor abonaților și cetitorilor noștri le dorim sărbători fericite!*

Alegerea de episcop în dieceza Aradului. La 3 Mai se va face această alegere, care va fi prezidată de I. P. S. Sa Mitropolitul Ardealului Dr. Nicolae Bălan. Afară de candidatul guvernului Dr. Magher din Oradea Mare vor fi și alți candidați.

Sporirea tarifelor pe căile ferate române. În urma hotărârii consiliului de miniștri, actualele tarife de călători, bagaje și mărfuri ale căilor ferate române se sporesc cu 30 la sută începând cu 1 Mai 1925. În loc de a se mai ieftini traiul și la noi se scumpește tot mai mult. S'a dat funcționarilor un spor de 30 la sută, care spor prin urcarea tarifelor li-se ia iarăși dela funcționari. Va urma scumpirea articolelor de îmbrăcăminte și de hrană.

Volbură Poiană. Publicăm în numărul de față șase poezii de Volbură Poiană, poetul român, sănătos, care scrie românește pentru inimile românești, cari simt românește.

Celor cari doresc să-l cunoască deplin pe acest poet, care în războiul de întregire s'a purtat ca un adevărat erou, le recomandăm cu căldură volumul de poezii „Cosași” apărut de curând în Tipografia „Libertatea” din Orăștie.

Răsturnarea guvernului Herriot din Franța. Prăbușirea acestui guvern a fost provocată de votul de neîncredere dat de senat acestui minister în chestia bugetului, a modificărilor aduse în legea finanțelor. Cine va veni la cârmă țării nu se știe încă; atâta e sigur că Franța își va alege un om destoinic pentru conducerea țării, care este amenințată de imperialismul german, care își scoate capul din nou, candidând la prezența Germaniei pe generalul Hindenburg.

— **Societatea studenților Academiei Teologice din Arad** cu deosebită onoare vă invită a participa la serbarea ce va avea loc în teatru orașenesc duminică în ziua de 3 Mai a. c. oarele 5 p. m. Serbarea va fi urmată de dans care se va începe la oarele 9 seara în „Crucea albă”, cu următorul program: 1. Cuvânt de deschidere C. Neșculescu an III. 2. Cerurile spun (cor de Davidov. 3 a) Sonata Pastorală a) de Beethoven, b) Valzer de Chopin executate A. Tacaciu an III. 4. Serenadă (cor) de Marschner. 5. „Neam rău” de H. Lecca recitată de N. Iliescu an II. 6. Ce te legeni codrule (cor) de Vorobchiewici. 7. Flaut E. Georgescu an III. 8. Marșul Libertății (cor) de I. Vidu. Pauză.

Dezertorul comedie tragică în 3 acte, de Mihail Sorbu, în care vor juca persoanele: D-șoarele Dora Neamtu și Cornelia Șiclovan, elevii: Gh. Vrapcea an I, Tib. Suciu an II, Const. Ninoiu an II, și A. Sinitean an I. Corul va fi dirijat de Dl. prof. At. Lipovan, on. public va fi distrat de muzica militară.

Confiscarea unui ziar. În capitală urma să apară zilele trecute ziarul „Chemarea” sub direcțiunea d. N. D. Cicea. Din cauză că autoritățile au fost înștiințate că ziarul ar fi slujit în folosul bolșevicilor, cu articole scrise, s'a confiscat ziarul, iar directorul ziarului a fost dat în judecată, conf. legii.

Bine-au făcut!

Cenzurat: Prefectura județului.

Ziarul „Universul” cu privilegiul inaugurării marelui mașini rotative a avut o adevărată sărbătoare. Fruntașii țării și-au dat păreri lor despre munca răspânditului ziar creștin-național.

Oraș distrus de cutremur. După știri din Mexico, orașul Lomberete a fost nimicim din cauza unui cutremur.

— **Moartea patriarhului Moscovei** — Patriarhul Tikhon a murit în spitalul „Bakunin” din Moscova, unde suferea de un an de zile de o boală.

„Salonul Literar” (No. 2). Numărul 2 al excelentei reviste arădane „Salonul Literar” a apărut în 16 pagini, cu colaborarea scriitorilor: D. Maniu, A. Cotruș, Al. Negură, Mihail Celarianu, Theodor Solacolo, Al. Grigoriu, Al. Th. Stamatiad, cu traduceri în franțuzește din Vasile Alexandri, Mihail Eminescu, cu versuri franțuzești originale de Al. Macedonski, și cu o bogată cronică literară.

Salutăm cu toată bucuria această revistă care e o biruință a muncii și gustului poetului Al. T. Stamatiad și o recomandăm, cu toată căldura, cititorilor noștri.

Redacția: Str. Ioan Calvin No. 4 Arad.

Teodor Murășanu: Cioburi de oglindă. „Biblioteca Semănătorul” Arad, No. 62—63.

Tânărul scriitor ardelean Teodor Murășanu pe care îl întâlnim des în paginile revistelor „Țara-Noastră” și „Consânziana” din Cluj, și-a adunat în acest volum o samă dintre bucățile sale în proză. Sunt între ele scene bine prinse din viața satelor noastre. În multe pagini găsim privești mișcătoare de viață ardelenescă din timpul războiului, care ne-a adus desrobirea.

Scriș împede și fără pretenții, volumul „Cioburi de oglindă” se poate comanda la librăria diecezană din Arad. Prețul Lei 10. —

Agravarea situației în Palestina. Situațiunea în Palestina este cât se poate de critică și tinde spre agravare. Populațiunea de acolo — formată în majoritate din arabi — este vădită contra transformării Palestinei în stat iudeesc și de aceea a început o vie luptă care de multe ori degenează în grave turburări pentru a împiedica crearea unui asemenea stat. Anglia care detine protectoratul Palestinei, a fost nevoită să aducă numeroase trupe, automobile blindate și chiar tancuri, pentru a asigura menținerea ordinii grav periclitat de populațiunea localnică. În ultimul timp s'a produs un eveniment de mare importanță care a agravat și mai mult situațiunea. Populațiunea arabă s'a unit cu cea creștină pentru a lupta contra dominațiunea iudeoștii în Palestina, unde acum este proclamată greva generală ca protestare contra creării Statului iudeesc.

— **Gazetarul Horia Carp** jidan a fost condamnat la 25 mii lei despăgubiri și 10 mii lei amendă pentru insultele aduse prin presă profesorului Zelea Codreanu.

Săteni! Aveți o datorie cetățenească să vă iubiți țara și neamul și pentru ca să puteți trăi în liniște și bună înțelegere în țara voastră, aveți nevoie de conducători harnici și drepti. Pre cum alături de hrană de toate zilele aveți nevoie și de pâine, așa alături de toate celelalte cunoștințe aveți nevoie și de o gazetă bună care să vă arate întotdeauna conducătorii buni și adeverați. Cetiți cu toții singura gazetă care împlinește acestea „Voința Poporului”.

Bolșevicii sparg căsătoria și familia. O femeie din Rusia și-a părât la legea bolșevicilor pe bărbatul ei spunând că ține legătură cu mai multe alte femei. La asta tribunalul bolșevicilor a judecat așa: „Căsătoria cu o femeie (monogamia) este numai o dătină a poporului (!) și legea noastră nu pedepsește călcarea acestei datini. Dacă Turcii li-e iertat să-și țină mai multe femei, de ce nu le-ar fi îngăduit și cetățenilor noștri sovietici. Adecă legile bolșevicilor îngăduie spargerea căsătoriei. Tot așa legile bolșevicilor nu pedepsesc nici căsătoria dintre cei înrudiți. Se poate căsători și frate cu soră. — Asta înseamnă spargerea familiei și după asta și-au bătut capul jidovii ce conduc bolșevismul.

Prof. Horia Teculescu: Scriitorii ca luptători pentru unirea neamului. (Biblioteca Semănătorul Arad, No. 64. Prețul 5 Lei. Tânărul profesor Horia Teculescu, dela liceul „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, publică în acest volum un interesant studiu despre contribuțiile scriitorilor noștri la unirea neamului. D-sa studiază sub acest raport scrisul românesc începând cu cronicarii și terminând cu cei mai valoroși reprezentanți ai scrisului nostru de astăzi. În zilele noastre când politicienii strigă că meritul întreg al desrobirii noastre le revine lor și numai lor, volumul d-lui Horia Teculescu e cât se poate de binevenit. Il recomandăm, cu toată căldura, cetitorilor noștri. Volumul se poate comanda dela Librăria Diecezană, Arad.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ARAD.

Publicațiune

Pentru complectarea posturilor de împiegați devenite vacante atât la Judecătoria de ocoale din acest județ cât și la Tribunalul local; se aduce la cunoștința candidaților celor ce voesc a ocupa aceste posturi, că pe ziua de 2 Mai 1925 ora 9 dim. se vor ține la reședința Tribunalului Arad camera 102 examenul pentru ocuparea acestor posturi.

Candidați vor fi admiși la examen numai aceia ce îndeplinesc condițiunile cerute imperios de art. 242 și 244 din legea de organizare judecătorească și art. 6 din reg. statutului funcționarilor publici care prevede astfel:

Art. 242. Pentru a fi numit funcționar judecătorec în afară de condițiunile speciale, se cere a întruni următoarele condițiuni:

1. A fi cetățean român.
2. A avea deplina folosință a drepturilor civile și politice.
3. Bărbații să fi satisfăcut legea recrutării.
4. Să nu fie pus sub acuzațiune sau condamnat definitiv la o pedeapsă criminală sau la o pedeapsă corecțională pentru delictele de fals, furt, înșelăciune etc.
5. Să cunoască limba română în grai și în scris.
6. Să fie apți pentru serviciu în ce privește sănătatea.

Art. 244. Pentru a fi numit împieगत la orice instanță judecătorească, la sedriile orfanale și orice alt serviciu auxiliar dependent de autoritățile judecătorești se cere:

Dată astăzi la 1 Aprilie 1925.

Prim președinte:
C. C. Simionescu.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștința onoratului public și autorităților bisericești, că în ARAD, str. Românii N-ru 7, am deschis un

Biron tehnic de arhitectură

Construiesc: orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (planșele) lor, mai de parte executat lașionării de totfelul de lucrări de zid și întreprind totfelul de lucrări tehnice clădiri etc.

Cu stimă:
TEODOR CIOBĂ
arhitect.

Dr. MIRON HERETI

fost asistent la clinica dermato-venereale din Cluj.

Specialist în boale de piele, genito-urinare și venerico-sifilitice. Examinări microscopice, ultramicroscopice, analiza sângelui și a lichidului cefalo-rachidian, electro-terapie. Operațiuni de specialitate. Uretroscopie.

CONSULT: 2-4 d. a.

ARAD, B-DUL REGINA MARIA
(Palatul Neuman)

De vânzare

din mână liberă o casă cu 3 camere, 2 bucătări, 1 măcelărie, 1 pivniță, 1 abator, 2 grajduri, 1 șopron, 2 grădini, una viță de vie și alta cu straturi în colț. Cuvin (jud. Arad) sub nr. 1 la centru.

Rozalia Petrică
Cuvin.

1. A avea vârsta 21 ani împliniți.
2. A avea cel puțin 4 clase dela o școală secundară sau a școală similară.
3. Să fi trecut examenul de intrare cerut de art. 265 și urm. pentru funcționari de grefă.

În baza art. 6 din regulamentul legii statutului funcționarilor publici se vor numi însă ca funcționari stagiați, în caz de necesitate și minori dela 18 ani împliniți, însă nu vor putea deveni definitiv înaintea de a fi majori iar bărbații de a fi satisfăcut legea recrutării.

Programul materiilor din care trebuie examinați candidații probele la care trebuie supuși vor fi următoarele:

1. O probă scrisă spre a vedea dacă candidatul are scriere frumoasă, gramatică ortografică.
 2. O probă orală asupra următoarelor materii:
 - a) cunoștințe elementare asupra organizării instanțelor judecătorești și cunoștința teoretică a atribuțiilor fiecărui funcționar al grefei.
 - b) Geografia țării.
 - c) Principii generale asupra puterilor constituționale și organizării în Stat.
 - d) Cunoștințe asupra principalelor evenimente istorice cari s'au adus întregirea neamului.
- Cererile candidaților însoțite de acte cari să stabilească cele rintele art. 242 din lege, se vor depune până în ziua de 26 Aprilie 1925 la primul-președinte Tribunalului Arad.

Grefier:
I. D. Dăescu.